

saar Henseende maatte træffes af de slesvigiske Autoriteter. Jeg maa saa meget mere beklage, at denne Resolution ikke strax er bleven fremdraget fra Regjeringens Side, som den har afgivet Grundlag for hele den senere Ordning, og som den endog saa har været under Omtale, efterat Loven af 14de April 1852 var givet. Hele det i Rescriptet omhandlede Spørgsmaal blev nemlig vakt tillive igjen i Anledning af den nævnte Lov, og man kom da ved en Forhandling mellem det daværende slesvigiske Ministerium og Indenrigsministeriet til det Resultat — et Resultat, som er udtalt i en Skrivelse fra Indenrigsministeriet til Ribe Amt af 24de Juni 1854, — at i de Sogne, hvori Kirken og dens Embedsmænd hørte under slesvigsk Bestyrelse og slesvigsk Lovgivning, skulde ogsaa denne sidste Lovgivning være anvendelig for hele Sognet med Hensyn til Tienden, naagt det kunde være enkelte Beboere i dette som ibrigt hørte under Kongeriget, medens det omvendt blev erkjendt, at hvor Kirken og dens Embedsmænd hørte under Kongerigets Lovgivning, der skulde de Beboere af Sognet, som ellers i andre Henseender hørte under Slesvig og slesvigsk Lovgivning, dog følge Sognets øvrige Beboere med Hensyn til Tienden og i saa Henseende underkaste sig de kongerigske Love. Som en Følge heraf kan altsaa et saadant Forhold eksistere og eksisterer virkelig, at for enkelte allerede tidligere kongerigske Dele af et Sogn er Kongerigets Tiendelovgivning ikke bleven bragt til Anvendelse paa deres Beboere og kan ikke nu bringes til Anvendelse paa dem. Jeg har derfor heller ikke kunnet berolige mig med, hvad jeg tidligere troede, at have kunnet, at Kongerigets Lovgivning, forsaavidt den ikke var bleven anvendt paa de paagjældende Steder, men dog egentlig burde have været anvendt der, allerede indeholder tilstrækkelige Regler for, hvorledes man i saa Henseende skulde forholde sig. Da det nemlig var den gjældende Regel, at Kongerigets Tiendelovgivning ikke skulde anvendes paa de paagjældende Steder, saa vil man, dersom den Forandring, som Endringsforslagene gaar ud paa, ikke bliver foretagen, paa disse Steder hverken kunne anvende den nye eller den gamle Lov.

Jeg maa altsaa anbefale det høie Thing at slutte sig til de foreslaaede Endringer.

Ordføreren: Jeg finder mig kun foranlediget til at bemærke for det ærede Thing, at de Acter, hvoraf de Dplysninger fremgaae, som den høitagtede Indenrigsminister nu har givet, heller ikke have staaet til Udvalgets Disposition, saa at der ikke enten paa dette eller særlig paa mig som dets Ordfører kan falde nogen berettiget Bebreidelse for, at vi ikke nødtvungen skulde have gennemgaaet Sagen. Det er en Selvfølge, at jeg efter de Indtællelser, som vi nys hørte af den ærede Minister, haade agter selv at stemme og paa Udvalgets Begne maa anbefale Thinget at stemme for de stillede Endringsforslag.

Rør: Det er vel overskødigt at bemærke, at jeg ikke har tilsigtet at rette nogen Bebreidelse enten mod det ærede Udvalg, eller mod den ærede Ordfører.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

1) Endringsforslag af Rør, Biering, Suenon, Philipsen, W. Petersen, Thygeson, Souquieres, Mourier, Petersen:

§ 1 sættes istedfor: „de i Ribe Amt indlemmede forhen slesvigiske Districter“: „nogle forhen blandede Sogne i Ribe Stift“

vedtoges eenstemmig med 46 Stemmer.

2) Endringsforslag af de Samme:

§ 14 sættes istedfor: „og i de i Ribe Amt indlemmede Districter“: „eller i Sognene i Ribe Stift“

vedtoges eenstemmig med 46 Stemmer.

3) Endringsforslag af de Samme:

§ Titelen forandres Ordene: „de i Ribe Amt indlemmede forhen slesvigiske Districter“ til: „nogle forhen blandede Sogne i Ribe Stift“

vedtoges eenstemmig med 47 Stemmer.